

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716200349
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1716200349.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Lapšanskou, v právnej veci navrhovateľa : D. G., J. Š. Č.. XX/XXX, J. , proti povinnému : C.. W. G., J. E. G., J. Č.. X , o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Povinný je povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 220 eur mesačne, počnúc dňom 20.01.2016 do 31.12.2018.

Vo zvyšujúcej časti sa návrh zamietá.

Zročné výživné za obdobie od 20.01.2016 do 31.12.2018 nevzniklo.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 20.01.2016 sa navrhovateľ domáhal proti povinnému určenia výživného na plnoleté dieťa. Návrh podala matka navrhovateľa, ktorú navrhovateľ na tento úkon splnomocnil. Uviedol, že povinný je otcom navrhovateľa. Manželstvo rodičov navrhovateľa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok, zo dňa XX.XX.XXXX, č.k. 28P 185/2013-. Deti narodené v manželstve, boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Navrhovateľ bol v júni v roku 2015 vylúčený z gymnázia v G., v treťom ročníku. Povinný podal návrh na zrušenie výživného, ktorému súd vyhovel. Náklady navrhovateľa sa však neskôr zvýšili a preto žiadal, aby súd určil výživné na jeho osobu v sume 650 eur mesačne, ktoré budú zasielané k rukám jeho matky. Navrhovateľ pripojil vyčíslenie svojich nákladov, ktoré boli za obdobie jedného roka vyčíslené na sumu 4921,- eur. Tieto zahŕňali: oblečenie v hodnote 1115,- eur, športová výbava v hodnote 990,- eur, pravidelné aktivity v hodnote 450,- eur, škola: 200,- eur, cesta do školy: 180 eur, školské pomôcky 30 eur, strava v hodnote: 300 eur / mesiac, lieky 30 eur mesiac, hygienické potreby 40 eur/mesiac. Neskôr vzal návrh v časti o zaplatenie 200 eur mesačne späť a trval na určení výživného v sume 450 eur mesačne.

2. K návrhu sa písomne vyjadril povinný, podaním doručeným súdu dňa 08.08.2016. Uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko napriek zrušeniu výživného rozsudkom Okresného súdu Pezinok, prispieva navrhovateľovi výživným v sume 200,- eur mesačne. Okrem toho vyplatil synovi peniaze z poisťky v sume 820,- eur, zaplatil náklady na prevádzku jeho motorového vozidla, kúpil mu oblečenie a obuv. Po konfliktoch s matkou, prišiel navrhovateľ v auguste 2015 bývať k povinnému a zostal do konca septembra, počas tejto doby mu matka neprispela žiadnou sumou. Povinný tiež platí náklady na hypotéku viažucu sa k bytu, kde matka navrhovateľa s deťmi býva. Povinný ďalej uviedol, že pracuje ako neštatný zubný lekár a väčšinu svojho príjmu dáva na deti.

3. K podaniu povinného sa vyjadrila splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa, podaním doručeným súdu dňa 30.08.2016, kde uviedla, že navrhovateľ na podanom návrhu trvá.

4. Povinný reagoval podaním doručeným súdu dňa 13.09.2016. Pripojil výpisy zo svojho účtu, kde poukazoval na skutočnosť, že mesačne zasiela v prospech účtu navrhovateľa sumu 220,- eur mesačne a uhradil tiež iné náklady navrhovateľa. Pripojil tiež kópiu daňového priznania za rok 2015 a poukázal, že iný príjem nemá. Požadované výživné označil za nereálne, keďže na deti platí výživné v sume 620 eur, hypotéku na dom na Štúrovej v Pezinku 282,- eur a hypotéku na byt na Bystrickej ulici v Pezinku v sume 365,50 eur, ako aj energie a zálohové platby v sume 160,- eur.

5. Dňa 09.01.2017 prevzala právne zastúpenie navrhovateľa v konaní advokátska kancelária. Súd predvolal účastníkov na predbežné prejednanie veci, kde strany konštatovali, že nie sú ochotné sa dohodnúť. Navrhovateľ upravil výšku výživného na sumu 420 eur a odporca navrhol sumu 280,- eur. Keďže k dohode nedošlo, súd vyzval účastníkov konania, aby v lehote 10 dní predložili súdu všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o existencii svojich nevyhnutných nákladov a príjmov. Súd si tiež pripojil spis tunajšieho súdu 28P 185/2013 o rozvoze a úprave práv a povinností k maloletým deťom.

6. Dokazovanie bolo vykonané listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise 9C 15/2016 , 28P 185/2013, 9Pc 4/2017 a výsluchom účastníkov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

7. Navrhovateľ je synom povinného , narodil sa v manželstve svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 28P 185/2013-170. Na úprave práv a povinností k vtedy maloletým deťom sa rodičia dohodli s tým, že deti boli zverené matke , výživné na navrhovateľa bolo určené sumou 230 eur mesačne, maloletého Timoteja sumou 200 eur mesačne a maloletého Bohdana sumou 200 eur mesačne. Navrhovateľ mal v tom čase 17 rokov, navštevoval gymnázium v Pezinku. Bola to v poradí druhá stredná škola, nakoľko z gymnázia v Rači odišiel pre zlé školské výsledky. Z Gymnázia v Pezinku bol dňa 27.04.2015 vylúčený rozhodnutím riaditeľky, kde dôvodom , že ignoroval štúdium, neprišiel ani na jednu komisionálnu skúšku, mal 18 neospravedlnených hodín, na opakované výzvy školy nereagoval. Na základe návrhu povinného súd rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľovi. V čase podania návrhu bol navrhovateľ študentom Súkromného gymnázia Bernolákovo, navštevoval štvrtý ročník. Školné predstavovalo 600 eur ročne. Podaním doručeným súdu dňa 11.01.2017 vyčíslil navrhovateľ svoje mesačné náklady nasledovne : strava 180 eur , škola 110,- eur, cestovné, telefón a internet 192,- eur, oblečenie a obuv 80,- eur, drogéria 40 eur, zdravotné potreby, prehliadky 42,- eur , záujmová činnosť 10,- eur, kultúra 12 eur, kaderník, čistiareň 12,- eur, vreckové 90,- eur. Náklady na bývanie na 1 osobu : 195,- eur mesačne, náklady na auto : 30,- eur mesačne a poisťka : 104 eur /ročne. Celkom mesačné náklady vyčíslil na sumu 1001,- eur. Mimoriadne náklady boli vyčíslené na sumu : 560 eur (oblek na maturitu, náklady s prenájmom bytu , prihlášky na vysokú školu). Navrhovateľ predložil potvrdenie o príjme matky, ktorá pracuje na trvalý pracovný pomer a jej mzda je 1303 eur mesačne.

8. Povinný je otcom navrhovateľa. Pracuje ako zubný lekár v stomatologickej ambulancii. Podľa daňového priznania za rok 2015 bol základ dane odporcu suma 9659,05 eur . Príjem povinného je 1400 eur /mesačne . Povinný má súdom určené výživné pre dve maloleté deti , spolu 400 eur mesačne a dobrovoľne uhrádza v prospech navrhovateľa sumu 220 eur mesačne. Za byt na Bystrickej ulici v Pezinku, kde býva platí hypotéku v sume 365,- eur/mesačne a na hypotéku na dom, kde žije navrhovateľ platí sumu 285,- eur. Bez stravy, hygienických potrieb a cestovného, náklady odporcu predstavujú sumu 1270,- eur.

9. Súd po takto vykonanom dokazovaní a výsluchu strán sporu, ako aj právneho zástupcu vyhlásil rozsudok č.k. 9C 15/2016-97, ktorým zaviazal odporcu na platenie výživného v sume 220 eur mesačne, počnúc dňom 20.01.2016 (deň podania návrhu) a zaplatenie zročného výživného za obdobie od 20.01.2016 do 13.02.2017 v sume 400 eur. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania . Súd pri určení výšky výživného vychádzal z preukázaného príjmu odporcu v sume 1400 eur mesačne, pričom zohľadnil jeho ďalšie vyživovacie povinnosti a odôvodnené náklady navrhovateľa. Dopŕňacím rozsudkom č.k. 9C 15/2016-211 zo dňa 17.04.2019 súd zastavil konanie v časti na určení výživného 230 eur od 20.01.2016 a v časti o určení výživného 200 eur mesačne návrh zamietol. Navrhovateľ sa odvolal proti rozsudku prvej inštancie v celom rozsahu a proti dopŕňaciemu rozsudku proti zamietajúcemu výroku.

10. Uznesením č.k. 3Co 149/2019-276 zo dňa 30.06.2020 Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie vytkol predovšetkým nedostatočne zistený skutkový stav pokiaľ ide o majetkové pomery povinného (odporcu) a v tomto smere uložil súdu doplniť dokazovanie.

11. Okresný súd Pezinok držiac sa názoru Krajského súdu v Bratislave konštatuje, že majetkové pomery povinného boli ustálené i v konaní 9Pc 4/2017 o vyporiadanie BSM, kde povinný predložil svoje daňové priznania za roky 2008-2013 a tiež výpis z podnikateľského účtu, podľa ktorého príjem povinného za uvedené roky sa pohyboval v priemer od 517 do 3200 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že čistý príjem povinného je 1200 eur mesačne. Uvedené tiež korešponduje s vykonaným dokazovaním v konaní o určenie výživného. Súd tiež uvádza, že rozsudok č.k. 9Pc 4/2017 nadobudol právoplatnosť 20.03.2019. V zmysle uvedeného rozsudku bola matka navrhovateľa zaviazaná vyplatiť povinnému sumu 32.031,75 eur na vyrovnanie majetkového podielu získaného vyporiadanim BSM.

12. Povinný predložil súdu tiež pracovnú zmluvu uzavretú medzi povinným a Univerzitou Komenského v Bratislave, Lekárska fakulta , podľa ktorej bol povinný zamestnaný ako vysokoškolský učiteľ - asistent na Klinike stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie na dobu určitú od 01.09.2014 do 31.08.2015 v rozsahu 0,2 z ustanoveného pracovného času. Na základe toho mu bol stanovený funkčný plat v sume 162,10 eur mesačne. Uvedenú pracovnú činnosť povinný ukončil pred podaním návrhu na určenie výživného.

13. Pokiaľ ide o ďalšie majetkové pomery povinného, súd zistil, že povinný je výlučným vlastníkom bytu na Bystrickej č. 8 v Pezinku a to na základe vyporiadania BSM, rozsudkom tunajšieho súdu 9Pc 4/2017-656 , čo je v rozpore s tvrdením Krajského súdu v Bratislave, v odseku 25 odôvodnenia . Nehnuteľnosť - rodinný dom v katastrálnom území Grinava, zapísaný na LV č. 72 bol prikázaný do vlastníctva bývalej manželke.

14. Od prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo k zmenám aj na strane navrhovateľa. Tento bol prijatý na denné bakalárske štúdium v akademickom roku 2017/2018, odbor učiteľstvo anglického jazyka a literatúry a talianskeho jazyka a literatúry, Filozofickej fakulty KF v Nitre . V súvislosti s prijatím na vysokú školu vyčísliła právna zástupkyňa hypotetické náklady navrhovateľa spojené so štúdiom , bývaním a cestovným v čase, keď ešte navrhovateľ školu nezačal navštevovať. Tieto náklady predstavovali sumu 1070 eur (vrátane jednorazového školného v sume 580 eur). Ďalšie náklady mali tvoriť poplatky za mobil, oblečenie, zubár, vitamíny a lieky, voľný čas. Podľa vyjadrenia školy bol navrhovateľ zo štúdia vylúčený z dôvodu nezískania potrebného počtu kreditov. Následne bol v školskom roku 2018/2019 prijatý na iný študijný odbor tej istej univerzity, kde sa zapísal do ročníka a odvtedy školu nenavštevuje. Pôvodne určená vyživovacia povinnosť na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 28P 185/2013-170 zo dňa 11.02.2014, bola zrušená rozhodnutím Okresného súdu Pezinok, č.k. 43Pc 13/2020-23, dňom 01.06.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021. Navrhovateľ tiež zmenil bydlisko, v súčasnosti býva v byte, ktorého vlastníčkou je jeho matka . byt bol nadobudnutý na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.10.2019 a nachádza sa na Šalviovej č. 26 v Bratislave.

15. Navrhovateľ sa žiadne pojednávanie konané po zrušení rozsudku prvej inštancie nedostavil.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 65 ods. 3 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

14. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného(veta prvá).

15. Podľa § 75 ods. 2 ZR, výživné nie je možné priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné na maloleté dieťa.

16. Podľa § 77 ods. 1 vety prvej a druhej ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

17. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti, t. j. podľa schopností, možností a majetkových pomerov obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1), sú v podstate totožné s doterajšou právnou úpravou. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 ods. 2 druhá veta), a to v pozitívnom i negatívnom zmysle. Ak rodičia dosahujú vysokú (nadštandardnú) životnú úroveň, aj dieťa má zákonné právo podieľať sa na nej; naopak, ak rodičia nedosahujú ani štandard životnej úrovne, prejaví sa to aj v nižšom rozsahu určeného výživného pre dieťa. Podľa zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého aj plnoletého dieťaťa na výživné celkom rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú sami schopné zarábať. Veková hranica 18 rokov je podľa právnej úpravy v zákone o rodine významná z hľadiska procesnoprávneho; do plnoletosti dieťaťa možno konanie o určenie výživného začať aj bez návrhu účastníka, kým po plnoletosti bude začaté len na návrh oprávneného. Rozhodnutie súdu, ktorým bola rodičom určená výška výživného pre dieťa počas jeho maloletosti, nestráca účinnosť ani po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa. Nie je preto potrebné po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa podávať nový návrh na určenie výživného, ak podmienky pre trvanie vyživovacej povinnosti ďalej trvajú v rámci plnoletosti. Právo na výživné je zákonným nárokom dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov má za cieľ zabezpečiť ekonomicky najslabšiu skupinu osôb v spoločnosti - deti. Právo dieťaťa na výživné vzniká jeho narodením a je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samostatne sa živiť. Kedy nastane tento právny stav závisí od okolností konkrétneho prípadu. Len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej - hocijakej zárobkovej činnosti nestačí, aby došlo k zániku vyživovacej povinnosti. Uprednostňuje sa záujem oprávneného. Možno konštatovať, že dieťa je schopné samostatne sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom ako zákonná povinnosť nerozlišuje medzi plnoletým a maloletým oprávneným. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný rozvoj dieťaťa.

18. Po zistení skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh na určenie výživného je z čiastočne dôvodný. Spôsob a rozsah vyživovacej povinnosti bol medzi účastníkmi konania sporný a tento rozpor bolo potrebné odstrániť súdnym rozhodnutím. Pri určení výšky výživného súd skúmal jednotlivé zákonné kritériá.

19. Schopnosti a možnosti povinného :

Povinný je muž stredného veku, rozvedený, zamestnaný ako zubný lekár v neštátnej stomatologickej ambulancii. Jeho priemerný mesačný príjem je 1400 eur. Má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom z prvého manželstva, kde platí spolu 400 eur mesačne. Je výlučným vlastníkom bytu č. 14, na 3. poschodí bytového domu na Bystrickej ulici v Pezinku, na ktorom viazne záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne a splátka hypotéky predstavuje sumu 365,- eur/mesačne. Okrem toho v súvislosti s nákladmi na bývanie, uhrádza odporca sumu 144.24 eur, DIGI 11,10 eur, energie 15,45 eur. Spolu jeho náklady na bývanie predstavujú sumu 817,- eur. Náklady na výživné detí sumu 620,- eur. Povinný má nepochybne tiež náklady na údržbu domácnosti, cestovné, stravu, oblečenie, obuv a hygienu, ktoré však nevyčíslil. Náklady na bývanie a výživné, však pokrývajú viac ako z práce v stomatologickej ambulancii. 2/3 jeho príjmu. V konaní nebolo preukázané, že by povinný mal iný príjem, ako príjem z práce zubného lekára. Tvrdenia navrhovateľa o existencii iných príjmov odporcu neboli osvedčené zo žiadnych listinných dôkazov. Ani doplnené dokazovanie neprinieslo iné zistenia. Príjem povinného bol zistený totožne so závermi prijatými v konaní 9Pc 4/2017, ktoré bolo ukončené právoplatným rozhodnutím o vyporiadaní BSM. Čo sa týka záverov doplneného dokazovania nariadeného KS v Bratislave, tak prácu asistentka na vysokej škole vykonával povinný v období rokov 2014 - august 2016, za plat 126 eur mesačne. Návrh na začatie konania o určenie výživného bol podaný na súd 20.01.2016, teda potom ako povinný prácu asistenta ukončil. Pokiaľ ide o zistený príjem povinného, tento bol na rovnakú sumu ustálený v dvoch konaniach a to daňovými priznaniami a výpismi z podnikateľského účtu. K pripomienke odvolacieho

súdu, že povinný vykazuje väčšie náklady, ako je jeho tvrdený príjem, povinný súdu ozrejmil, že zvýšené náklady uhrádzal čiastočne z úspor a čiastočne z pôžičiek. Na margo uvedeného súd dopĺňa, že nie je nijako ojedinelé, že náklady občana prevyšujú jeho pravidelný príjem. Tieto situácie občania riešia rôznymi spôsobmi od úspor až po pôžičky od známych. Od bánk, či nebankových spoločností. Nie je to nič s čím by sa súd v bežnej praxi nestretával.

20. Odôvodnené potreby navrhovateľa : Navrhovateľ bol v čase podania návrhu študentom súkromného gymnázia v Bernolákove, štvrtý ročník, kde vykonal maturitnú skúšku . Išlo v poradí tretiu strednú školu, ktorú navrhovateľ navštevoval Pôvodne bol navrhovateľ študentom gymnázia v Bratislave, ktorú však pre zlý prospech opustil . Ďalej navštevoval gymnázium v Pezinku, z ktorého bol rozhodnutím riaditeľky vylúčený pre ignoranciu školskej dochádzky. Obe školy, boli školami štátnymi. Na ostatnej škole bol náklad na školné v sume 60 eur mesačne, nakoľko išlo o školu súkromnú, so školným 600,- eur /ročne . Navrhovateľ býval u matky, avšak občas býval i u povinného , podľa toho, ako mu to vyhovovalo. Od roku 2017/2018 bol prijatý na štúdium na vysokej škole, ktorú však nedokončil, respektíve bol zo štúdia vylúčený pre nedostatok kreditov. Následne bol na školský rok 2018/2019 prijatý na iný odbor vysokej školy, kde svoju aktivitu ukončil zápisom na štúdium, keď napokon bol k 31.08.2019 zo školy vylúčený. T. č. býva v byte svojej matky v Bratislave, súdu nie je známy jeho príjem. Vyživovacia povinnosť na navrhovateľa , určená povinnému rozsudkom tunajšieho súdu ešte v roku 2014, bola zrušená tunajším súdom k 30.06.2019. Uvedené skutočnosti vedú k záveru, že navrhovateľ v čase podania návrhu bol osobou odkázanou na výživné od svojich rodičov, nakoľko nebol schopný sa samostatne živiť. Náklady vyčíslil navrhovateľ pôvodne na sumu 4921,- eur štvrťročne, čo predstavovalo sumu 1640,- eur mesačne. Dodatočne vyčíslil navrhovateľ svoje mesačné náklady na sumu 1100,- eur mesačne + mimoriadne náklady 560 eur. Náklady navrhovateľa teda predstavujú viac ako 2/3 mzdy jedného rodiča, napriek tomu, že v rodine sú ďalšie dve deti odkázané na výživu svojich rodičov a náklady rodičov samotných. K jednotlivým nákladom navrhovateľa súd uvádza : náklad na stravu v škole 90,- eur mesačne a 180 eur mesačne, je nepreukázaný, ale súd ho akceptuje v hodnote 180 eur (čo je 6 eur denne), nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by sa v škole stravoval využívaním školského stravovacieho systému. Preukázaným nákladom bolo školné v hodnote 60 eur mesačne. Náklady na doučovanie a školské pomôcky v hodnote 30 eur mesačne navrhovateľ nepreukázal. Náklad na cestovné do školy v sume 180 eur mesačne navrhovateľ nepreukázal, pričom ide o náklad neprimeraný , nakoľko táto suma predstavuje čiastku 9 eur denne (pri 20 pracovných dňoch mesačne). Navrhovateľ uviedol, že na dopravu do školy využíval osobný automobil Audi 3, nakoľko do školy nie je dobré spojenie autobusom. Z dostupných informácií na internete súd zistil, že priemerná spotreba Audi 3 je 6,6 l/100km v meste a 4,2 l/100km. Vzdialenosť Pezínok - Rača (kde škola sídli) je 20,94 km, cesta tam aj späť je to 42 km. Cena PHM na jednu cestu tam aj späť, je 4 eura, pri 20 pracovných dňoch je to 80 eur / mesiac . Mobilný telefón 12 eur je nepreukázaným, ale reálnym výdavkom . Náklady na oblečenie , obuv kozmetiku a športové potreby v sume 80,- eur mesačne navrhovateľ nepreukázal. Je potrebné si uvedomiť, že suma 80 eur mesačne, predstavuje čiastku 960 eur ročne. Je zrejmé, že navrhovateľ sa musí obliekať a kupovať si obuv i športové vybavenie, ak ho využíva, ale tieto náklady musia byť reálne a preukázané. Nákup oblečenia sa môže pohybovať v rôznych cenových reláciách a rozpätie cien môže byť obrovské. Od tričiek za 5 eur po 30,- eur a je iba na možnostiach a prioritách osoby, aké cenové rozpätie si zvolí. Ak navrhovateľ požaduje takto vysoký štandard pri nákupe oblečenia, je povinný ho súdu aj preukázať. Rovnako nepreukázaným je nákup drogérie za 40 eur mesačne , iba pre navrhovateľa, primeranou sumou je čiastka 20,- eur (zubná pasta, mydlo, krém, deodorant, holiace potreby, šampón). Náklady na lekára, lieky navrhovateľ nepreukázal, nepredložil súdu žiaden doklad o existencii diagnózy na ktorú musí pravidelne užívať lieky, alebo výživové doplnky. Takýto doklad sa nenachádza ani v súdnom spise 28P 185/2013, ktorý mal súd pripojený. Záujmová činnosť v sume 10,- eur je akceptovaná súdom ako reálny náklad, rovnako kino a kultúra v sume 12,- eur mesačne. Vreckové v sume 90,- eur, ktoré navrhovateľ vo vyčíslení uviedol, nie je výdavkom, ale príjmom. Okrem toho, navrhovateľ uviedol, že matka mu peniaze nedáva a otec mu zasiela výživné, takže z logických dôvodov súd túto sumu ako náklad , uznať nemohol. Nepreukázaným nákladom je suma 195,- eur / mesačne, ako náklad na bývanie na 1 osobu. V domácnosti , kde navrhovateľ žije, sú ďalšie 3 osoby. 195 x 4 je 780,- eur. Navrhovateľ nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci náklady za odber plynu, elektriny, vody a splátok kotla, takže nebolo možné overiť si jeho dôvodnosť vyčíslenej sumy. Je však iba ťažko možné si predstaviť domácnosť, kde odbery energií a splátky za kotol predstavujú sumu 780,- eur mesačne. Nepreukázaným nákladom je poisťka auta v sume 104,- eur ročne a ďalšie náklady na auto 30,- eur ročne. Zhodnotiac uvedené, reálnymi a nevyhnutnými nákladmi navrhovateľa za

mesiac sú náklady v sume 180 + 80 + 60 + 10 + 15 + 12 + 12 + 20 (strava, cestovné, mobil, drogéria, záujmová činnosť, kultúra) + 50 eur (oblečenie/obuv), čo navrhovateľ nepreukázal, ale tento náklad je pravdepodobný), spolu ide o sumu 439 eur/mesiac. Pokiaľ ide o mimoriadne náklady vyčíslené v sume 560 eur (oblek, topánky, kravata, košeľa) prenájom bytu 200,- eur, prihláška na VŠ 50,- eur a konzultácia 10,- eur, tieto náklady preukázané neboli. Navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci nákup týchto vecí, nepredložil dôkaz o prihlásení sa na VŠ, absolvovaní konzultácie. Za absolútne nedôvodný súd označuje náklad na prenájom bytu v sume 200,- eur, nakoľko nie je jasné o aký byt sa má jednať, pre koho, kde a za akým účelom, keďže navrhovateľ mal bývanie zabezpečené v dome u matky, prípadne u otca. Navrhovateľ si vyčíslil náklady v sume cca 1100,- eur mesačne, pričom príjem jeho rodičov je cca 1300 eur mesačne a navrhovateľ má ešte dvoch mladších súrodencov. Priemerné náklady 4-člennej rodiny v SR sa pohybujú na úrovni 900,- eur/mesačne. Priemerná mzda na Slovensku na jednu osobu je 902 eur /mesačne. Navrhovateľ svoje náklady vyčíslil na sumu, ktorá je vyššia ako priemerné náklady štvorčlennej rodiny . Náklady navrhovateľa , ktoré vyčíslil pokrývajú takmer celú mzdu jedného z rodičov, čo je nereálne, nakoľko dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, však náklady navrhovateľa túto úroveň prevyšujú. Po podaní odvolania, v súvislosti s prijatím na vysokú školu vyčíslil navrhovateľ svoje hypotetické náklady, ktoré okrem iného zahrňovali bývanie na internáte, dopravu, stravu, ktoré však nepreukázal žiadnymi novými dôkazmi, či už zmluvou o ubytovaní a dokladmi o cestovnom, zvýšenými nákladmi na stravné a podobne.

21. Výška výživného : Porovnaním možností a schopností povinnej osoby a odôvodnených potrieb oprávnenej osoby, berúc do úvahy, že obaja rodičia majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, súd určil výšku výživného na plnoletého žalobcu sumou 220,- eur mesačne, pri nevyhnutných a dôvodných nákladoch v sume 439,- eur/mesiac. Uvedená suma je adekvátna potrebám navrhovateľa , ktoré súd mal za dôvodné. Matka navrhovateľa je tiež povinná synovi prispievať na výživu a rovnako navrhovateľ , ako dospelý muž sa môže o úhradu svojich nákladov sám pričiniť, prípadne, ak mu to náročnosť štúdia nedovoľuje, znížiť svoje náklady. Dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Požadovať od nich vyššiu životnú úroveň, ako žijú oni sami , je neodôvodnené. Súd preto zaviazal odporcu na platenie výživného v sme 220,- eur mesačne, počnúc dňom 20.01.2016 (deň podania návrhu), nakoľko výživné na plnoleté dieťa je možné priznať najskôr odo dňa podania žaloby. Zročné výživné za obdobie od 20.01.2016 do 31.12.2018 nevzniklo, nakoľko na základe prvého rozhodnutia tunajšieho súdu, bolo určené výživné v sume 220 eur a to povinný uhrádzal až do mája 2019. Právo na výživné má dospelé dieťa je odôvodnené vtedy, ak dieťa nie je schopné samostatne sa živiť. Zákon toto obdobie charakterizuje ako čas, kedy je dieťa samostatne zabezpečovať svoje potreby. Spravidla ide o obdobie dospelosti, v prípade štúdia sa povinnosť platiť výživné posúva. V danom prípade možno konštatovať, že navrhovateľ je zdravý, mladý muž, nie je invalidný, neštuduje a súdu nie je známa žiadna okolnosť, ktorá by mu bránila sa zamestnať , mať vlastný príjem a sám sa živiť. Podľa zisteného skutkového stavu, navrhovateľ nepokračoval v štúdiu už od septembra 2018, pretože žiadna študijná aktivita nebola školou zaznamenaná. Neprihlásil sa na predmety, nechodil na skúšky. Napriek uvedenému platil povinný súdom určené výživné v sume 220 eur až do mája 2019. Súd má za to, že ak dieťa preukázateľne neštuduje, hoci na papieri i má status študenta, stráca plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodiča svoj morálny význam. Práva oprávnenej a povinnosti povinného by mali vždy byť vyvážené , pretože inak sa plnenie stáva zneužívaním situácie. Súd uzavrel obdobie nároku na výživné decembrom 2018, pričom navrhovateľ naďalej vyživovaciu povinnosť plnil až do mája 2019. Vo zvyšujúcej časti súd návrh na určenie výživného zamietol (konkrétne v časti o 230 eur mesačne), keďže navrhovateľ žiadal výživné upraviť sumou 450 eur mesačne.

22. Zaujímavým zistením súdu prvej inštancie bolo tiež to, že pôvodne určená vyživovacia povinnosť a to rozsudkom č.k. 28P 185/2013-70 zo dňa 11.02.2014, bola zrušená rozhodnutím Okresného súdu Pezinok zo dňa 25.8.2015, č.k. 7C 31/2015-10, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2015. Duplicitne o zrušení tejto vyživovacej povinnosti rozhodol Okresný súd Pezinok v konaní 43Pc 13/2020-23 , rozsudkom zo dňa 28.01.2021, kedy už raz zrušenú vyživovaciu povinnosť na navrhovateľa určenú rozsudkom 28P 185/2013-170 zo dňa 11.02.2014, zrušil znovu a to počnúc dňom 01.06.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021. Napriek tomu, že vyživovacia povinnosť na navrhovateľa bola právoplatne zrušená už v roku 2015, povinný ju dobrovoľne plnil do mája 2019.

23. Súd prvej inštancie má za to, že už v prvom svojom rozhodnutí vyhlásenom dňa rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu a výživné stanovil v správnej výške a iný výsledok neprineslo ani doplnené dokazovanie nariadené Krajským súdom v Bratislave. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie

riadne a zrozumiteľne odôvodnil, pričom je zrejme na základe akých kritérií , dôkazov a zistení súd postupoval.

24. Rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, kde žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ide o generálnu klauzulu z ktorej existujú výnimky, kedy súd náhradu trov konania prizná. Súd uzavrel, že takáto výnimka v rámci konania pred súdom prvej inštancie nebola zistená.

24. Naopak tomu bolo v konaní odvolacom, kde bol navrhovateľ so svojím odvolaním úspešný , keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu. V takom prípade sa javí ako spravodlivé a to v zmysle § 55 CMP, aby boli navrhovateľovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, je proti tomuto rozhodnutiu prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku , v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku , rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP , odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a)

neboli splnené procesné podmienky,

b)

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c)

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d)

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e)

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f)

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g)

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h)

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 367 ods. 1 CSP , ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.